anı-sonnet

aynalar dolaşıyor, bu kentin aynaları;
sözlerim sisli sözler ve aşklar kırılmada;
aşklardan isteniyor, ah, orda olmaları...
kendini odalara benzeten odalarda,
aynalar göğe ağar, bu kentin aynaları;
kimi dilerse onu göstererek, buyurgan
kimbilir hangi yazda bırakmış anıları?
sen sidre, sen son ağaç, yeşil döşek ve yorgan...
bilirsin, kalp gözüne ayn'a gerek... -ve soru-
lar uzuyor ısra'da... akşam çürük ve sarı
lambalar yükseliyor, sırlarla, göğe doğru;
ve toplanıp geliyor gece yolculukları...

ah, aşklar paslanıyor, kent saklarken onları;
bencileyin hep ayna yerine koyuyor anıları...

hilmi yavuz